

Vergaderjaar 2005–2006

30 370

Wijziging van de Werkloosheidswet en enige andere wetten in verband met de wijziging van het WW-stelsel (Wet wijziging WW-stelsel)

Nr. 26

BRIEF VAN DE MINISTER VAN SOCIALE ZAKEN EN WERKGELEGENHEID

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 30 juni 2006

Tijdens de behandeling van het wetsvoorstel Wijziging WW-stelsel¹ heb ik toegezegd in het vervolg op de notitie *Nieuwe accenten voor werk en inkomen* een passage te wijden aan mijn besluit om het huidige werkloosheidsbegrip in de Werkloosheidswet (WW) te handhaven.

Een dergelijke passage bleek echter niet goed te passen bij de strekking en de structuur van die notitie², die op 28 juni jl. aan uw Kamer is verzonden.

Bedoelde toezegging doe ik daarom gestand via deze brief.

Het werkloosheidsbegrip is gedefinieerd in artikel 16, eerste lid, van de WW. Werkloos is de werknemer die:

1. ten minste vijf of ten minste de helft van zijn arbeidsuren per kalenderweek heeft verloren;
2. over die verloren arbeidsuren geen recht heeft op loondoorbetaling en
3. beschikbaar is om arbeid te aanvaarden.

De werkloze werknemer die voldoet aan de overige voorwaarden van de WW (de referte-eis en de afwezigheid van een uitsluitingsgrond), heeft recht op een WW-uitkering.

Als de werknemer het werk hervat, of meer uren gaat werken, verliest hij zijn WW-recht geheel of gedeeltelijk, naar de omvang van de arbeid in uren per week. Alleen bij werkhervattingen tot vijf uur per week worden de inkomsten met de WW-uitkering verrekend. Deze systematiek is bij de stelselherziening in 1987 opgenomen in de WW.

De mogelijke consequenties van een overstap van arbeidsurenverlies naar een systeem van inkomstenverrekening in de WW heb ik in 2004 onderzocht. Naar aanleiding daarvan heb ik besloten vast te houden aan arbeidsurenverlies als criterium voor werkloosheid. Ik heb u hiervan in kennis gesteld met mijn brief van 1 juni 2005³.

Bij dat besluit speelden de onderstaande overwegingen een rol:

- Een overstap van arbeidsurenverlies naar inkomstenverrekening als

¹ Kamerstukken II 2005/06, 30 370.

² Ontwikkelingen en keuzes in het stelsel van werk en inkomen (29 804, nr. 23).

³ Kamerstukken II 2004/05 26 448, nr. 209.

maatstaf voor de werkloosheid zou ingrijpende gevolgen hebben, zowel voor de functie als voor de uitvoering van de WW.

- Een systeem van inkomstenverrekening kan in voorkomende gevallen een stimulans bieden om lager betaalde arbeid te accepteren. De WW krijgt dan het karakter van een loonsuppletie. De andere kant van de medaille is dat zo'n systeem werklozen minder stimuleert hun productiviteit ten volle te benutten.
- Het grootste deel van de WW-gerechtigden hervat relatief snel het werk (het merendeel binnen 3 à 6 maanden). Het mogelijke activerende effect van de overstap naar inkomstenverrekening zal bij deze groep dus beperkt zijn.
- Als verhoudingsgewijs veel werklozen het werk zouden hervatten tegen een lager loon dan zij voorheen verdienden (tussen 70% en 100% van het WW-dagloon), zou een systeem van inkomstenverrekening tot een toename van het WW-volume leiden. Immers, ook bij volledige werkhervatting zou een recht op uitkering blijven bestaan. Dit zou kunnen leiden tot een significante toename van de uitkeringslasten en uitvoeringskosten.
- Een systeem van inkomstenverrekening in de WW levert ook in technische zin problemen op, zoals de invulling van het beschikbaarheidsvereiste en de vraag of het mogelijk en wenselijk is voor het recht op WW volledig af te zien van een minimale omvang van werkloosheid (arbeidsurenverlies).

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
A. J. de Geus